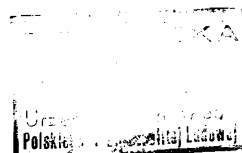

URZĄD PATENTOWY

A 611, 3/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 1971.

Firma Karel Krčil Nást.
(Praga, Czechosłowacja).

Kl. 30 i 2.

A 611 3/02

Kurek sterowy dla dezynfektorów.

Zgłoszono 22 maja 1923 r.
Udzielono 28 kwietnia 1925 r.

Dotychczas trzeba było do podgrzewania dezynfektorów, do właściwego dezynfekowania, do następującego potem suszenia i wreszcie wypuszczania pary używać oddzielnych organów sterowych, wskutek czego nadzór był trudny nawet dla fachowca. Celem niniejszego wynalazku jest usunięcie tych wszystkich wad przez zastosowanie jednego tylko kurka sterowego dla wszystkich czterech czynności, przez co osiąga się prosty, pewny i przejrzysty nadzór pracy dezynfektora, a oprócz tego przyspiesza się suszenie odkażonych przedmiotów.

Kurek sterowy według wynalazku, przedstawiono na rysunku na przykładzie wykonania. Fig. 1 przedstawia kurek sterowy w widoku od strony kotła, fig. 2—poziomy przekrój w linii A—B fig. 1, fig. 3

przedstawia dolny widok kurka sterowego z kółkiem ręcznym i ze skalą uwidoczniającą poszczególne położenia i fig. 4, 5, 6 i 7 przedstawiają poprzeczne przekroje w liniach C—D i E—F fig. 1 przez górną i dolną komorę, przy nastawieniu kurka do podgrzewania, dezynfekowania, suszenia i wylotu pary.

Jak widać na rysunku, stożkowa osłona kurka 1 jest zaopatrzona u szerszego końca w cztery nasady 2, 3, 4 i 5, które w poprzecznym przekroju C—D tworzą prostokątny krzyż. Nasada 2 doprowadza parę, nasada 3 prowadzi do przestrzeni międzypłaszczyznowej dezynfektora, nasada 4 do komory dezynfekcyjnej, a nasada 5 nazewnątrż. Równoległe do osi kurka odgałęzia się od nasady 2 kanał 6, który prowadzi do węższego końca osłony i tam u-

chodzi promieniowo do wnętrza. Pod nasadą 3 znajduje się na wysokości wylotu kanału 6 nasada 7, prowadząca do komory dezynfekcyjnej.

W osłonie 1 znajduje się dotarty w niej pusty stożek kurkowy 8 i podzielony poprzeczną ścianą 9 na dwie komory A i B. Komora A posiada pięć otworów przepływowych *a*, *b*, *c*, *d* i *e*, rozdzielonych na obwodzie płaszcza stożka, przyczem otwór *a* musi posiadać tak wielki obwód kątowy, aby we wszystkich położeniach kurka łączył nasadę 3 z komorą A. Gdy zatem nasady są rozmieszczone w prostokątnym krzyżu, to środkowy kąt otworu *a* musi być większy od 90°. Inne otwory są tak rozdzielone, że stożek kurkowy 8 łączy się w określonym porządku zawsze tylko z jedną nasadą 3, 4 i 5. W niniejszym przykładzie kąt podziałowy otworów *b*—*c* i *d*—*e* wynosi 45°, a otwór *c*—*d* 67½°. Podobnie jak komora A posiada też komora B dwa otwory przepływowe *f* i *g*, które są rozłożone względem siebie pod kątem prostym, przyczem otwór *f* leży w kierunku osiowym pod otworem *b*.

W dyszy 11, tworzącej przedłużenie węższego końca, osłona ma swój wylot, ustnik 10. Dysza 11 i ustnik 10 tworzą ejektor, którego celem jest przyspieszanie suszenia dezynfekowanych przedmiotów przez ssanie gazów i par.

Kółko ręczne 12 połączone ze stożkiem kurkowym 8, posiada sprężynującą wskazówkę 13, która porusza się na skali 14 i zarazem zabezpiecza stożek kurkowy w obranem położeniu. Położenie wskazówki I (fig. 3) służy do podgrzewania dezynfektora (ogrzewanie przestrzeni międzypłaszczonej), II do właściwej dezynfekcji, III do suszenia odkażonych przedmiotów, a IV do wypuszczania pary po odkażeniu.

Na początku pracy ustawia się kurek naprzód w położeniu I (fig. 3). Temu odpowiada położenie otworów stożka kurkowego na fig. 4, wtedy para z kotła płynie

przez nasadę 2 do komory A, a stąd przez otwór *c* i nasadę 3 do przestrzeni międzypłaszczonej, przez co rozpoczyna się podgrzewanie dezynfektora. Przez obrócenie stożka kurkowego 8 do położenia II (fig. 5) nasada 3 zostaje zamknięta, a nasada 4 otwarta, tak, że para płynie teraz do komory dezynfekcyjnej i odkaża znajdujące się tam przedmioty. Po ukończeniu odkażenia obraca się stożek kurkowy w położenie III (fig. 6), przez co zamyka się dopływ pary przez nasadę 4, a otwiera się nasadę 3. Równocześnie jednak otwór *g* łączy odgałęziony kanał 6 z ejektorem 10, a otwór *f* łączy komorę stożkową B z nasadą 7 (fig. 2). Para płynie wtedy przez nasadę 2 do komory A, a przez otwór *b* i nasadę 3 do przestrzeni międzypłaszczonej, ale równocześnie też przez kanał 6 do ejektora 10 i 11, który przez nasadę 7 (fig. 6) ssie z komory dezynfekcyjnej gazy i pary, przyspieszając suszenie odkażonych przedmiotów. Jeżeli po odkażeniu para z kotła ma być spuszczone, to kurek wprowadza się w położenie IV, przez co nasadę 2 łączy się z nasadą 5, a wszystkie inne otwory stożka są zamknięte i doprowadzana para uchodzi nazewnątrz.

Z opisu widać, że kurek sterowy według wynalazku umożliwia bardzo przejrzysty i prosty nadzór pracy dezynfektora, tak, że nawet niefachowiec może z łatwością obsługiwać dezynfektor zaopatrzony w taki kurek.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kurek sterowy dla dezynfektorów, znamieny tem, że przez obrót jednego organu sterowego (8) nastawia się doprowadzenie pary dla wszystkich okresów roboczych (podgrzewanie, odkażanie, suszenie i wydmuch pary).

2. Kurek sterowy dla dezynfektorów według zastrzeżenia 1, znamieny tem, że jego stożek wydrażony (8) jest podzielony

ścianką (9) na dwie nad sobą leżące komory (A, B), z których jedna (A) posiada pięć otworów rozdzielonych na tej samej wysokości na obwodzie płaszcza, a mianowicie jeden otwór (a) dla dopływu pary, a cztery otwory (b, c, d, e) do połączenia z kanałami (3, 4, 5), prowadzącymi do przestrzeni międzypłaszczonej, do komory dezynfekcyjnej i nazewnątrz, natomiast druga komora (B) posiada tylko dwa otwory, z których jeden (f) znajduje się osiowo poniżej otworu (b), służącego do połączenia z przestrzenią międzypłaszczonej dezynfektora, a do drugiego otworu (g) przyłączony jest ustnik (10), który ma swój wylot współ-

osiowo w dyszy (11) łączącej się z dolnym, otwartym końcem stożka, przyczem osłona (1) jest zaopatrzona na wysokości górnych otworów komory (b, c, d, e) w cztery nasady (2, 3, 4, 5), które służą do doprowadzania pary, do połączenia z przestrzenią międzypłaszczonej, do połączenia z komorą dezynfekcyjną i do wydmuchu pary, przyczem nasada, doprowadzająca parę (2), posiada jako odgałęzienie kanał (6), równoległy do osi i prowadzący do ustnika (10).

Firma Karel Krčál Nást

Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

